(391) "गवेष मार्गणे" (X-चुरादिः-1884. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः।

गवेषकः-षिका, जिगवेषयिषकः-षिका; गवेषयिता-त्री, जिगवेषयिषिता-त्री, क्विपि-गवेट्-गवेषौ-गवेषः, इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि कथयतिवत् (162) ज्ञेयानि। तुमुनि—गवेषयितुम्।

(392) "गा स्तुतौ" (III-जुहोत्यादिः-1106. सक. अनि. पर.) छान्दसः।

'जनने च' इति क्षीरस्वामी।

[1]गायकः-यिका, [2]गापकः-पिका, जिगासकः-सिका, [3]जेगीयकः-यिका;
गाता-त्री, गापयिता-त्री, जिगासिता-त्री, जेगीयिता-त्री;
[4]जिगत्-जिगतौ-जिगतः, गापयन्-न्ती, जिगासन्-न्ती; —
गास्यन्-न्ती-ती, गापयिष्यन्-न्ती-ती, जिगासिष्यन्-न्ती-ती; —
— गापयमानः, गापयिष्यमाणः, — जेगीयमानः, जेगीयिष्यमाणः;
सुगाः-सुगौ-सुगाः; — — —
[5]गीतम्-तः-तवान्, गापितः, जिगासितः, जेगीयितः-तवान्;
[6]गायः, [7]देवगः, [8]प्रगः, [9]सुगावा, सुगामा, गापः, जिगासुः, [10]जागः;
गातव्यम्, गापयितव्यम्, जिगासितव्यम्, जेगीयितव्यम्;
गानीयम्, गापनीयम्, जिगासनीयम्, जेगीयनीयम्;

---

1. 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इत्यङ्गस्य युगागमः। एवं **गायः** इत्यादिषु।
2. णौ परतः 'अर्तिह्री—' (7-3-36) इत्यादिना आदन्तलक्षणः पुक्।
3. 'घुमास्थागापा—' (6-4-66) इति ईत्वे, द्विर्वचने 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणः।
4. जुहोत्यादित्वात् 'श्लौ' (6-1-10) इति द्वित्वे, उत्तरखण्डे 'श्नाभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपे, अभ्यासस्य 'बहुलं छन्दसि' (7-4-78) इति इत्वम्।
5. 'घुमास्थागापाजहातिसां हलि' (6-4-66) इति ईत्वम्। एवं हलादिकृत्ति प्रत्यये परतः—**गीतिः-गीत्वा-सङ्गीय-गीयमानः** इत्यादिषु ईत्वं ज्ञेयम्।
6. 'श्याऽऽद्व्यध—' (3-1-141) इत्यादिना आदन्तलक्षणः णः प्रत्ययः कर्तरि।
7. 'आतोऽनुपसर्गे कः' (3-2-3) इति, कप्रत्ययः कर्मण्युपपदे। 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपः। देवान् जिगाति = स्तौति इत्यर्थः।
8. 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति कः प्रत्ययः। आकारलोपः।
9. 'आतो मनिन्क्वनिब्वनिपश्च' (3-2-74) इति वनिन्-मनिनौ प्रत्ययौ।
10. 'अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो लुग् बाधते' (परिभाषा-52) इति न्यायेन ईत्वं न। द्वित्वं, अभ्यासदीर्घः। 'यङोऽचि च' (2-4-74) इति लुक्।